Trasalba 11 do agosto 56

Sr. Dn. Ricardo Carballo Calero

Lugo

Meu querido e ben lembrado amigo: Tiña muitas de lle escribire hai días. Non foi por as moitas cavilacións e angueiras. Esta vella casa navigante muntempo ledo ó largo de tantos anos vai agora levada pra portos de tristura ca doenza e caducamento da miña nai. [illegible] pra min o [illegible] do mundo. Arestora semella ir millorando.

Gosto moito da súa belida conferencia. Pensei, laiándoa, como dende as conferencias do Conde Barán, de marqués de Figueroa, sobre Poesía Galega viñeron enquentando os fitos e deixando millor [illegible] á luz. O tan [illegible] as fondas vías e os nacentes agromados á [illegible] en velos na conferencia de Vde. é unha [illegible]. É obra de caridade e de [illegible] de luz. As veces tamén se fai obra de [illegible] dos novos abren amor levando as [illegible] angas [illegible] tes.

Penso nunha conferencia sobre Poesía Galega de Freire de Andrade sendo eu estudante — o académico [illegible] — no Ateneo de Madrid. [illegible] Freire — en [illegible]. Estaba o Conde Barán. [illegible] a Campana de Anllons.

6-4

Supoño os días ledos e calmos seus agora na compaña de todos os seus, na filla o seu casoiro, e maxinando as lonxanas e graves perspectivas da historia das artes galegas do Verbo e do Espírito na que xa alenta e vive fai anos docemente.

Cos meus saudos á sua dona e fillas, e lembranzas pra Vde de Fita, miña esposa, vai unha rexa e ademirativa aperta do vello amigo

Ramón Fernández